

„GLOB”

SPÓŁDZIELNIA PRACY

665

04-028 Warszawa, Aleja Stanów Zjednoczonych 53
tel. 13 42 34 tel./fax 13 44 95

ŻYCIE

00-140 Warszawa
Al. Solidarności 117

Nr 107 9 - 05 - 97
z dn.

Inne „Dziady”

„Dybbuk” Towarzystwa Wierszalina w Warszawie

To, że „Dybbuka” Szlojmeja An-skiego wzięło na warsztat Towarzystwo Wierszalina, nie jest zaskoczeniem. Teatr z Supraśla — jedna z najbardziej interesujących scen w kraju — z niezwykłą konsekwencją penetruje zaginione światy kultur polskich kresów. „Dybbuka” będzie można zobaczyć dziś i jutro w Teatrze Małym o godz. 19.

Już „Turlajgroszek”, pierwszy spektakl Wierszalina, który powstał na podstawie tekstu Słobodzianka, przyniósł im sławę jednej z najlepszych scen poszukujących w kraju. Dotychczas jedynym reżyserem wierszalinowych przedstawień był Piotr Tomaszuk, który ostatnio też debiutował jako dramaturg. Jego „Głup” był przedostatnim spektaklem przygotowanym przez Wierszalina.

„Dybbuk”, najnowszy spektakl Teatru z Supraśla, wyreżyserował Amerykanin Michael Griggs. Jednak inscenizował spektakl Tomaszuk, a scenografię przygotował „nadworny” plastyk Wierszalina Mikołaj Malesza.

„Dybbuk” to opowieść o miłości Chana, ucznia szkoły talmudycznej, do Lei, córki bogacza. Chłopiec gotów jest zaprzedać duszę diabłu, by połączyć się z ukochaną. Gdy dowiaduje się o zaręczynach Lei, umiera i jako duch — dybbuk — wstępuje w jej ciało.

Historię opowiedzianą przez Szlojmeja An-skiego twórcy Wierszalina przenieśli na żydowski cmentarz — kirkut. Głównymi elementami scenografii są macewy — płyty nagrobne, na których znalazły się zdjęcia znane z wystawy „I ciągle widzę ich twarze”. „To żydowskie»Dziady«, a zarazem przejmująca, symboliczna opowieść o Holokauście” — pisał recenzent.

Premiera spektaklu odbyła się w Teatrze Wybrzeże w Gdańsku w lutym 1997.

Wierszalina powstał w 1991 roku. Założycielami zespołu byli Piotr Tomaszuk, młody (ur. w 1961 r.) reżyser teatru lalkowego, który nie mógł znaleźć sobie miejsca w instytucjonalnym teatrze oraz Tadeusz Słobodzianek, dramaturg, niegdyś głośny krytyk teatralny.

Osiedlili się wraz z grupą młodych aktorów w Supraślu, bo zafascynowało ich pogranicze kultur i religii. Ich nazwa pochodzi od siedziby przedwojennej sekty, która budowała bożą osadę, Wierszalina. Zespół podpisywał się też znakiem nieskończoności wymyślonym dla Reduty Juliusza Osterwy, który później przyjęło też Laboratorium Jerzego Grotowskiego. Są laureatami nagrody Fringe First przyznawanej na festiwalu teatralnym w Edynburgu.

KULT